

Arrest

nr. 152 423 van 14 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 mei 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 april 2015 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BAELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. E.C. kwam op 17 juni 2011 het Rijk binnen samen met zijn ouders en zussen. Zijn ouders dienden op 22 juni 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 22 december 2011 zowel ten aanzien van de vader als van de moeder van E.C een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De ouders van E.C. stelden tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 78 945 van 10 april 2012 weigerde ook de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de ouders van E.C.

1.4. Via een op 5 juni 2012 gedateerd schrijven dienden de ouders van E.C. een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. Op 28 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de om medische redenen ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

1.6. Via een op 22 mei 2013 gedateerd schrijven dienden de ouders van E.C. een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.7. Op 11 februari 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf die bij schrijven van 22 mei 2013 werd ingediend onontvankelijk wordt verklaard.

1.8. Nadat was vastgesteld dat de ouders van E.C. waren teruggekeerd naar hun land van herkomst en hun zoon alleen in België hadden achtergelaten werd E.C. op 10 juni 2014 aangemeld als niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

1.9. De dienst voogdij stelde op 12 juni 2014 verzoeker aan als voogd van E.C.

1.10. Verzoeker verzocht, in toepassing van artikel 61/15 van de Vreemdelingenwet, op 14 juni 2014 om E.C. tot een verblijf in het Rijk te machtigen.

1.11. Op 30 september 2014 besliste de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding E.C. in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie waarvan de geldigheidsduur verstreek op 30 maart 2015.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 9 april 2015 de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Deze beslissing, die verzoeker op 27 april 2015 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan De heer [V.M.], van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij, bevel gegeven de genaamde [C.E.], van nationaliteit Albanië (te zijn), [...], binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (Betrokkene heeft een geldig paspoort met het nummer BF4090498 afgeleverd door de autoriteiten van MB op 18/05/2011 en geldig tot 17/05/2016-binnenkomssstempel dd. 17/06/2011).

Betrokkene is op 17/06/2011 samen met zijn ouders en 2 zusjes in België aangekomen. De ouders dienden samen met hun kinderen op 22/06/2011 een asielaanvraag in. Het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen oordeelde dat de Vluchtelingenstatus niet kon worden toegekend aangezien de ingeroepen medische motieven geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (é) van het Verdrag van Genève en zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. De Vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus werden hen aldus geweigerd op 23/12/2011. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op

13/04/2012. Door de advocaat werd respectievelijk op 05/06/2012 een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9 ter en op 24/05/2013 een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9 bis van de wet van 15/12/1980 ingediend. Zowel de aanvraag 9 ter als 9 bis werden onontvankelijk verklaard. Aangezien er daarna van de ouders geen spoor meer was, werd betrokkene gesignaleerd als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en ten laste genomen van de Dienst Voogdij. Op 12/06/2014 werd er een voogd toegewezen.

De voogd wenst nu voor betrokkene beroep te doen op de specifieke bepalingen overeenkomstig de artikelen 61/14 tot 61/25 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 decies van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De voogd dient zijn aanvraag in op 14/07/2014.

Gelet op artikel 61/15 van de wet van 15 december 1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981, werd betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een gehoor op 19/08/2014.

Tijdens dit gehoor verklaart betrokkene dat zijn ouders samen met hun 3 kinderen Albanië hebben verlaten. Zijn vader is ziek en betrokkene heeft problemen met zijn zicht. Doordat er voor betrokkene in Albanië geen aangepaste school is, willen zijn ouders hem in België naar een aangepaste school laten gaan. Hij had een zeer goede relatie met zijn ouders en er waren geen problemen tussen beide. Betrokkene werd door zijn ouders in België achtergelaten, vermoedelijk op 28/03/2014. De ouders lieten een briefje achter waarin vermeld stond dat ze weggingen. Betrokkene wenst te weten waar zijn ouders zijn en wat er met hun gebeurd is. Omwille van de problemen met zijn ogen wenst hij niet terug te keren naar Albanië.

De voogd voegt nog toe dat hij samen met zijn pupil naar Tracing is geweest om de ouders op te sporen. Betrokkene heeft ook een VHPA nummer, wat zeer uitzonderlijk is. Zo een nummer kun je meestal pas na een legaal verblijf van 5 jaar aanvragen en je kan zo van bijzonder onderwijs en hulpmiddelen genieten. Er werd via dit nummer ook een pleegzorg bij het netwerk aangevraagd.

Bij deze aanvraag/tijdens het verhoor voegt de voogd volgende documenten toe: een origineel paspoort, een geboorteakte + vertaling, een attest van gezinssamenstelling + vertaling, een attest van de school in Albanië + vertaling, een origineel doktersattest van Albanië, een oogheeskundig verslag van de oogarts in België, schoolrapport van België, verslag van de schoolorthopedagoog en gezinsbegeleidster van Campus Spermalie.

Betrokkene werd op 30/09/2014 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie in toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit m.o.o. verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen. Bureau MINTEH heeft contact opgenomen met de bevoegde diplomatieke post in het land van herkomst met de vraag een onderzoek ter plaatse te doen naar de familiale situatie van betrokkene (aanvraag tot Family Assessment). Na contact met de familie van betrokkene, maakt het Ministerie van Sociale Welzijn en Jeugd haar antwoord over (zie elektronisch dossier dd. 23/02/2015 - Ambassade/doorgeven van informatie + vertaling). Deze informatie werd ook overgemaakt aan de voogd van betrokkene op 02/03/2015.

Rekening houdend met en op basis van de verklaringen van betrokkene en zijn voogd; met een grondige analyse van alle elementen in het dossier en met het resultaat van het gevoerde onderzoek in Albanië via de diplomatieke posten, kan men niet stellen dat het belang van betrokkene zich situeert buiten zijn familiale context in Albanië. Conform artikel 61/17 van de wet van 15/12/1980 staat de vrijwaring van eenheid van gezin voorop en op dit ogenblik zijn er geen gegronde redenen om hieraan te verzaken.

De aangehaalde redenen van medische aard en aldus het volgen van aangepast onderwijs verantwoordens geenszins zijn migratieproject naar België, noch dat er om die reden(en) geen andere duurzame oplossing te overwegen valt dan een noodzakelijk verblijf in België. Bij de aanvraag van 23/03/2015 voegt de voogd o.a. het oogheeskundig verslag van de oogarts in België toe als bewijs dat betrokkene problemen met zijn zicht heeft. Dat betrokkene problemen kent met zijn zicht, stellen wij geenszins in vraag, en dat hij bovendien omwille van de problemen die hij kent met zijn zicht wellicht nood heeft aan aangepast onderwijs willen wij niet in twijfel trekken, maar op geen enkele manier wordt aangetoond dat dit niet kan verkregen worden in het land van herkomst met de hulp van de autoriteiten aldaar en/of dat dit aangevraagd werd en niet verkregen kan worden.

Conform artikel 74/16 van de wet van 15/12/1980 heeft Bureau MINTEH er zich van vergewist of er voldoende garanties zijn op adequate opvang in het land van herkomst. Uit het sociaal verslag van het Family Assessment (FA) blijkt dat de ouders zijn teruggekeerd naar Albanië. Zij wonen samen met de grootmoeder langs vaderszijde en verblijven in de stad Koplik. Zij zijn eigenaar van de privé woning, een perceel grond en een gemeentelijk perceel grond. Ze zijn telefonisch te bereiken [...] en hebben een pc met internet. De familie beschikt over verschillende bronnen van inkomsten. De vader wil graag met zijn zoon communiceren en is bereid om zijn zoon bij een eventuele terugkeer op te vangen. Hij dringt er echter op aan dat zijn zoon in België kan blijven, gezien het niveau van de Belgische zorgsystemen het zicht van zijn zoon kan verbeteren. Dit gegeven ontslaat hem echter geenszins uit zijn verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang van betrokkene en conform artikel 9 van het IVRK is er bovendien geen bevoegde autoriteit die beslist heeft dat een scheiding noodzakelijk is.

De voogd meldde in zijn laatste aanvraag dat betrokkene in de komende weken afdoende wil aantonen dat hij terug zou kunnen keren naar zijn familie in Albanië, maar dat noch zijn ouders, noch het land in staat is zijn rechten als gehandicapt kind te vervullen, in het bijzonder naar onderwijs toe. Er zijn geen middelen om betrokkene naar de aangepaste school in de hoofdstad te laten gaan. De huisvesting is zeer pover, het gezinsinkomen te klein en de mogelijkheden om op te groeien als jongere zeer minimaal. Dit alles zijn verklaringen niet gestaafd door objectieve bewijskrachtige documenten.

Laat het duidelijk zijn dat betrokkene altijd bij zijn ouders heeft gewoond. De gezinseenheid heeft dus bestaan. Hij had in Albanië een georganiseerd leven en ging er naar school. Zoals duidelijk aangegeven in het sociaal verslag van het FA is er in Tirana een school voor personen die moeilijkheden hebben met hun zicht. De school beschikt eveneens over een internaat voor leerlingen waarvan de familie niet in Tirana woont.

Rekening houdend met al bovenstaande, zijn er dan ook geen redenen om aan te nemen dat zijn ouders niet op voldoende wijze zouden kunnen instaan voor de zorg en opvang van betrokkene. Het tegendeel wordt ook niet bewezen. Het is aan de verzoekende partij om alle passende maatregelen te nemen om de familieleden van betrokkene op te sporen (cfr. artikel 479 van de Programmawet van 24 december 2002). Er wordt geenszins aangetoond dat deze opsporingen aantonen dat zijn ouders niet in staat zouden zijn om betrokkene op te vangen en in een aangepaste opvang te voorzien.

Het paspoort en geboorteakte zijn bewijzen van zijn identiteit, hetgeen door onze dienst nooit in twijfel werd getrokken. Bij de aanvraag van 23/03/2015 voegt de voogd ook nog volgende documenten toe: het verslag van de secundaire school, van het begeleidingscentrum en het schoolrapport van Spermalie. Deze bewijzen enkel dat betrokkene hier naar het school gaat, het goed doet en in België goed integreert, maar dit geeft hem echter niet automatisch recht op verblijf en zijn motieven die niet van die aard zijn dat zij een duurzame oplossing in België rechtvaardigen.

Rekening houdend met al hetgeen hieraan voorafgaat en conform artikel 61/19 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij herenigd kan worden met zijn ouders en de rest van de familie.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas en Fedasil. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. De Raad merkt op dat noch de Vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet dat, in het raam van een annulatieprocedure, nog nieuwe stukken kunnen worden voorgelegd ter terechtzitting. De door verzoeker ter terechtzitting aan de Raad overgemaakte documenten dienen daarom uit de debatten te worden geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 3 en 28 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"1.1.

Artikel 3 Kinderrechtenverdrag stelt het volgende: "Als openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen maatregelen nemen betreffende kinderen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."

Er moet bij het nemen van beslissingen rekening worden gehouden met het hoger belang van het kind en zijn welzijn.

In de bestreden beslissing wordt echter gesteld dat de vrijwaring van eenheid van het gezin voorop staat en er geen gegronde redenen zijn om hieraan te verzaken.

Echter werd het hoger belang van het kind onvoldoende in rekening gebracht bij het afwegen en het nemen van de beslissing.

Zoals reeds uiteengezet heeft [E.] een fysische handicap, oculocutaan albinisme. Dit is de volledige vorm waarbij de pigmentvorming ontbreekt in de ogen, de huid en het haar. [E.] heeft hierdoor zeer ernstige oogheelkundige afwijkingen waardoor hij niet naar een normale school kan. Verder dient hij opgevolgd te worden om na te gaan hoe dit zich verder gaat manifesteren, verbetering is niet mogelijk, kan enkel achteruitgaan...

Het is in de gegeven omstandigheden onmogelijk voor [E.] om als een 'normaal' kind de lessen te volgen, hij heeft aangepast onderwijs nodig.

De scholen in Albanië hebben geen gepast onderwijs voor kinderen met een fysieke handicap zoals [E.]. [E.] volgt aangepast onderwijs te Brugge Spermalie secundaire school. Hij heeft inmiddels zelfs een VAPH nummer, wat uitzonderlijk is gezien de situatie van [E.]. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap heeft als doel de autonomie en de levenskwaliteit van personen met een handicap te bevorderen.

Zoals vermeld in het artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag, heeft niet alleen ieder kind recht op onderwijs, maar dient het onderwijs aan te sluiten bij belevingswereld en het leerniveau kind, ook voor kinderen met een handicap.

Er is zeer weinig informatie over de school in Tirana die men naar voren schuift. Hoe zijn de docenten, inhoud van de leerstof, zijn de lesmaterialen uitdagend, hoe zijn de voorzieningen enzoverder.

Verwerende partij stelt dat [E.] inderdaad aangepast onderwijs nodig heeft, maar dat niet werd aangetoond dat hij deze niet zou kunnen krijgen in Albanië. Zij stelt de gezinseenheid voorop.

De kwaliteit van de zorgen, de duurtijd, aangepaste school, erkend door het VAPH..., maken een terugkeer voor [E.] bijzonder moeilijk. Hij komt in een land terecht waar de zorgen en aangepast onderwijs zeer beperkt zijn, eigenlijk ondermaats zijn. Bij een terugkeer zal [E.] op elk wezenlijk aspect achteruit gaan. Het enkele gegeven dat in Tirana een school is met een internaat is onvoldoende. Ten eerste ligt deze school ver verwijderd van de woonplaats van de familie, bovendien werd niet nagegaan wat de kostprijs hiervan is, de kwaliteit is en welke zorgen er worden aangeboden.

Verwerende partij blijft in gebreke. Op dit ogenblik wordt [E.] zeer goed begeleid, krijgt hij de juiste zorgen, aangepast onderwijs. Er is een sociaal netwerk rond [E.] gebouwd, de school, het pleeggezin, de voogd, het VAPH. [E.] heeft een perspectief gekregen in België, dat is in Albanië onmogelijk.

Het hoger belang en het welzijn van [E.], gezien zijn specifieke aandoening, kan en mag niet ondergeschikt zijn aan een gezinshereniging. Er dient nagegaan te worden of een gezinshereniging in het belang en het welzijn is van het minderjarig kind.

De leefomstandigheden van het gezin zijn zeer primitief. De ouders wonen met hun twee kinderen en grootmoeder in een huisje bestaande uit één leefkamer en één slaapkamer. De informatie weergegeven van het Ministerie van Sociale Welzijn en Jeugd geeft een vertekend beeld.

De inkomsten zijn zeer beperkt, vader heeft geen inkomen en moeder voorziet in hun eigen behoeften door het telen van gewassen (landbouw) en de verkoop ervan. Het hoeft geen betoog dat de inkomsten hieruit niet veel zijn en bovendien zeer wisselvallig zijn.

De gegevens die het Ministerie van Sociale Welzijn en Jeugd heeft overgemaakt zijn vaag, beperkt en onvoldoende accuraat om [E.] terug te brengen naar Albanië in een omgeving waar alles onzeker is.

1.2

De beslissing dient nog steeds proportioneel te zijn, er dient nog steeds een belangenafweging gemaakt te worden tussen enerzijds het doel en de gevolgen van de administratieve voorschriften en anderzijds de min of meer gemakkelijke toepassing ervan en de ongemakken die dit veroorzaakt in een concreet geval.

Dat wanneer de ongemakken niet in verhouding staan tot het beoogde doel en beoogde gevolgen, dan is de administratieve handeling buitengewoon nadelig voor verzoekster en kan zij buitengewone omstandigheden inroepen.

Dat de beslissing tot weigering van verblijf hieraan voorbij gaat.

De Raad van State heeft in haar rechtspraak het redelijkheidsbeginsel ontwikkeld dat zegt dat de overheid bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen vooraf op redelijke wijze moet afwegen.

Bij het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid dient het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht te nemen. Volgens de rechtspraak van de Raad van State vereist de redelijkheid dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en billijkheid kunnen dragen. De overheid dient met andere woorden bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen op een redelijke wijze af te wegen. Een schending veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op évidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt.

De rechter zal bij het nagaan of het bestuur de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden overgaan en de kennelijke wanverhouding tot feiten waarop de beslissing is gebaseerd sanctioneren. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt.

Een terugkeer betekent voor [E.] een regressie op zijn algemene welzijn en ontwikkeling. Hij heeft zich in België kunnen ontplooien, hij heeft een perspectief, zelfs met zijn ernstige beperkingen. In Albanië is er voor [E.] geen perspectief.”

3.2.1. Waar verzoeker de schending aanvoert van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag, merkt de Raad op dat deze artikelen wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Verzoeker kan daarom de rechtstreekse schending van deze artikelen van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig inroepen (RvS 7 februari 1996, nr. 58.032; RvS 1 april 1997, nr. 65.754; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.554; RvS 16 mei 2009, nr. 2707 (c)).

3.2.2. Daarnaast moet worden geduïd dat artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet voorziet dat verweerder bij het bepalen van de duurzame oplossing voor een niet-begeleide minderjarige vreemdeling voorrang dient te geven aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin en dat beginselen van behoorlijk bestuur verweerder niet toelaten om een wettelijke bepaling naast zich neer te leggen.

De Raad merkt ook op dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de handicap die E.C. heeft en het feit dat hij ingevolge zijn medische problematiek aangepast onderwijs nodig heeft. Verweerder heeft immers een onderzoek laten doorvoeren door de sociale diensten van het Albanese ministerie van sociaal welzijn en jeugd en deze diensten gaven aan dat er in Tirana een gespecialiseerde openbare school is voor personen met een visuele beperking en dat E.C. normaal aan deze school, waaraan een internaat is verbonden voor leerlingen van wie de familie niet in Tirana verblijft, onderwijs kan volgen. Het feit dat E.C. in afwachting van een beslissing van verweerder inzake zijn verblijfs-toestand in België onderwijs kon volgen en steun genoot via het Vlaams agentschap voor personen met een handicap doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Verzoeker stelt dat er weinig informatie is over de school voor slechtzienden en blinden in Tirana maar weerlegt hiermee de vaststelling niet dat er in Albanië wel degelijk specifieke onderwijsvoorzieningen zijn voor personen met een visuele beperking en maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat deze school niet de vereiste omkadering zou kunnen bieden om E.C. toe te laten zijn studies verder te zetten of dat er ernstige kwalitatieve of andere gebreken zijn waardoor studies aan deze school tegen-aangewezen zijn. Hij onderbouwt zijn bewering dat de zorgen en het aangepast onderwijs in Albanië zeer beperkt en eigenlijk ondermaats zijn ook op geen enkele wijze. Daar E.C. momenteel op meer dan tweeduizend kilometer van zijn woonplaats, Koplik, verblijft en school loopt kan verzoeker ook bezwaarlijk voorhouden dat het gegeven dat de school in Tirana ver verwijderd is van de woonplaats van de ouders van E.C. verweerder ertoe had dienen te brengen een andere beslissing te nemen. Verweerder heeft trouwens in aanmerking genomen dat de school in Tirana zich niet in de onmiddellijke omgeving van de woonplaats van E.C. bevindt en heeft uiteengezet dat er een mogelijkheid is om op internaat te gaan. Door te duiden dat verweerder niet naging of er kosten zijn verbonden aan het volgen van onderwijs aan de school voor blinden en slechtzienden in Tirana toont hij ook niet aan dat het voor E.C. niet mogelijk zou zijn om te studeren aan deze school. Hierbij dient in aanmerking te worden genomen dat geen enkel stuk wordt aangebracht waaruit zou blijken dat er in regel veel kosten zijn verbonden aan het volgen van onderwijs aan een openbare onderwijsinstelling, dat niet blijkt dat E.C. in Albanië niet zou kunnen genieten van enige vorm van financiële ondersteuning en dat evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat zijn familie niet in staat zou zijn om bepaalde kosten te dragen. De Raad neemt hierbij tevens in aanmerking dat de ambtenaar van de sociale diensten van het Albanese ministerie van sociaal welzijn en jeugd, na onderzoek ter plaatse, in zijn verslag – dat verzoeker werd meegedeeld – aangaf dat de gezinsleden van E.C. over een voldoende inkomen beschikken om de kosten inzake voeding, kleding, verblijf, verplicht onderwijs en onderhoud van de woning te dekken en van het feit dat de ouders van E.C.; bij hun asielaanvraag daarenboven verklaarden dat zij een beroep konden doen op een vriend van het gezin voor financiële bijstand. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat de gegevens die werden verstrekt door de sociale diensten van het Albanese ministerie van sociaal welzijn en jeugd vaag, beperkt en onvoldoende accuraat zijn. In dit verslag worden immers in detail omschreven welke eigendommen en inkomsten de ouders van E.C. en de bij hen inwonende grootmoeder hebben.

Verzoekers stelling dat de leefomstandigheden van het gezin van E.C. zeer primitief zijn vindt geen steun in de aan de Raad voorgelegde stukken waaruit blijkt dat de ouders van E.C. over een eigen kleine gerestaureerde woning beschikken met drinkbaar water, elektriciteit en riolering, dat er een keuken is, dat er een slaapvertrek is en dat er een gsm en een computer met internetverbinding aanwezig zijn. Daarenboven blijkt niet dat het hoger belang van het kind vereist dat een kind van zijn ouders gescheiden leeft omdat de levensstandaard in zijn land van herkomst lager ligt dan deze in België. Verzoeker geeft ook niet aan waarop hij zich meent te kunnen baseren om te stellen dat de informatie die aan verweerder werd verstrekt door de sociale diensten van het Albanese ministerie van sociaal welzijn en jeugd omtrent de levensomstandigheden van de familieleden van E.C. *“een vertekend beeld geven”* van de situatie. Zijn stelling lijkt bijgevolg niets anders te zijn dan een gratuite bewering.

Aangezien de wetgever heeft aangegeven dat verweerder waar mogelijk de gezinseenheid dient te laten primeren en gelet op het feit dat uit een onderzoek ter plaatse is gebleken dat de ouders van E.C. over de mogelijkheid beschikken om hem op te vangen en dat er in Albanië aangepaste onderwijsvoorzieningen zijn voor personen met een visuele beperking kan niet worden besloten dat verweerder

door de bestreden beslissing te nemen het redelijkheidsbeginsel of het proportionaliteitsbeginsel heeft geschonden.

3.2.3. Rekening houdend met het feit dat verweerder alvorens de bestreden beslissing te nemen de ouders van E.C. heeft laten opsporen, een socio-economisch onderzoek liet doorvoeren waaruit blijkt dat de ouders van E.C. hun kind willen en kunnen opvangen, vaststelde dat er een aangepast onderwijsaanbod is in Albanië en het verder niet betwist is dat E.C. langer in het Rijk verblijft dan toegelaten en artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet van toepassing is kan niet worden gesteld dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK